

[N. P. Nielsen.]

vaagen og Vejledning Sted. Den Øvelseskørsel med Motorcykle, der finder Sted rundt omkring paa Veje, der ikke altid er saa lidt befærdede, er i høj Grad foruroligende, og det maa derfor billiges, at der træffes kraftigere Bestemmelser paa dette Omraade.

Det har vist sig, at Nydelsen af Spiritus har været medvirkende Aarsag til mange af de Ulykker, der er sket i de senere Aar, og jeg tror, det er et almindeligt Ønske i Befolkningen, at Reglerne paa dette Omraade skærpes. Der er ogsaa mange, som mener, at der burde være et absolut Forbud mod at føre Motorkøretøj, naar man overhovedet har nydt Spiritus, saaledes at Personer, der har nydt Spiritus, umiddelbart før de sætter sig ved Rattet, skulde være straffskyldige. Jeg deler ikke denne Opfattelse, dels fordi Tusinder af Motorvognsførere opfatter deres Ansvar rigtigt og ikke nyder Spiritus i et saadant Omfang, at de ikke paa ethvert Tidspunkt har Herredømme over deres Handlinger, og dels fordi jeg anser det for umuligt effektivt at haandhæve en saadan Lovbestemmelse, selv om den nu praktiserede Blodprøve har vist, at man har et Middel til at konstatere, om en Person har nydt Alkohol.

Jeg føler mig tilfreds med den Ændring, der er foreslaaet til § 24, nemlig at den, der er saaledes paavirket af Spiritus, at han ikke har det fornødne Herredømme over sine Handlinger, ikke maa føre eller forsøge at føre Motorkøretøj; og at hvis der er Grund til at antage, at en Person har overtraadt denne Bestemmelse, kan Politiet fremstille ham for en Læge til Undersøgelse. Det nye, efter min Opfattelse gode nye, er, at Forsøg ogsaa bliver strafbart.

Begrebet Beruselse har hidtil vist sig vanskeligt at definere, hvilket man ved forskellige Lejligheder har set ved Domsafsigelser. Jeg tror, at Befolkningen vil føle sig i høj Grad betrygget ved, at det, at de motor-kørende er paavirkede, vil være tilstrækkeligt til, at de bliver dømt, og at det ikke fremtidig vil være en frivillig Sag, om de skal underkastes Spiritusprøven, men at det er tvungent.

Jeg kan ogsaa billige, at der til § 24 som nyt Stykke 3 tilføjes:

„Et Motorkøretøj maa ikke føres af nogen, der paa Grund af Overanstrengelse, Mangel paa Søvn, forudgaaende Nydelse af Spiritus eller af hidsende eller bedøvende Midler eller af lignende Aarsager befinder sig i en saadan Trætheds- eller Sløvhedstilstand, at han er ude af

Stand til at føre Motorkøretøj paa betryggende Maade.“

Det er fuldstændig rigtigt, at vi faar en saadan Bestemmelse, som i særlig Grad maa siges at være af forebyggende Karakter overfor de mange Ulykker.

Ligeledes kan jeg billige Bestemmelsen om, at Justitsministeren kan, naar han af Hensyn til Færdselssikkerheden anser det for fornødent, fastsætte Begrænsninger i Arbejdstiden for Førere af Vare- og Lastmotorkøretøjer og af Motorkøretøjer, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer. Ved Retssager og ved Omtale i Pressen har man ofte erfaret, i hvor høj Grad dette Forhold spiller med ind og medfører Ulykker baade for de paagældende og for andre.

Dette er Bestemmelser, som maaske nok vil blive kritiseret af adskillige, der vil mene, at det er for stærke Indgreb i den personlige Frihed, men jeg tror, at Befolkningen i Almindelighed vil kræve, at der træffes kraftige Foranstaltninger. Alle de mange Færdselsulykker, de mange Invalider, de mange dræbte, de efterladtes Sorg og de mægtige Udgifter, som alle disse Ulykker fører med sig saavel for den enkelte som for Samfundet, giver os Ret, synes jeg, til dette kraftige Indgreb, ja, maaske til endnu kraftigere Indgreb i den personlige Frihed paa dette Omraade. Befolkningen vil sikkert ikke i Tider som disse, med alle de Ulykker, der sker, navnlig om Sommeren, reagere overfor, at der træffes saadanne Foranstaltninger, men vil snarere kræve endnu kraftigere Foranstaltninger.

I § 39 vedrørende Ansvarsforsikring bestemmes det, at Forsikringstageren skal have en Selvrisiko. Her er imidlertid Tale om meget smaa Beløb, nemlig 100 à 200 Kr. Jeg er ganske enig i selve Princippet, men disse Beløb paa 100 og 200 Kr., som vel betyder en hel Del for den uformuende, betyder intet for den formuende, saa jeg synes, at de i mange Tilfælde vil virke latterligt smaa. Skal Bestemmelsen have nogen Betydning, tror jeg, vi maa have nogle andre Beløb sat ind.

Jeg har tidligere udtalt mig om, at man ikke altid forstod de afsagte Domme. Det kan være, at Domsmagten kan undskyldes sig med, at den nugældende Lov er uklar og giver et vidt Spillerum. Derfor hilser jeg med Tilfredshed Bestemmelsen i § 41 om, at Overtrædelse af § 24 vedrørende Spiritusbestemmelserne altid skal straffes med Fængsel og kun under særlig formildende Omstændigheder med Bøde. Nu ser